

til et Fænomen, om hvilket jeg ikke ved, om det har været ærede Medlemmer saa paafaldende, som det har været mig, men som jeg tror, der er Anledning til at henlede Opmærksomheden paa. Det er et Fænomen, som er kommet frem i Forbindelse med Parlamentarismen. Ingen Regeringsform er ideel — det maa vel siges at være en fastslaaet Sætning —, heller ikke Parlamentarismen, ogsaa den har sine Skyggesider, og en af disse er, at de administrative Spidser styrkes meget stærkt under den, i Modsætning til hvad man skulde tro, naar man ser overfladisk paa Forholdet. Og det har sin naturlige Grund, nemlig i de hyppige Ministerskifter. Det er galt, at Ministre sidder for længe, men det er ogsaa galt, at Ministre sidder for kort, og jeg kan nu ikke se, at det vilde være et Brud paa den parlamentariske Aand, om man til Tider kunde lade Ministre sidde enten for Ministerier, der trængte ganske særlig til nogen Kontinuitet i Ledelsen, eller for Ministerier, som i Kraft af deres Natur, som f. Eks. netop Trafikministeriet, kunde trænge til at have en Ledelse, der vedblev at være den samme, uanset hvorledes de politiske Strømninger i øvrigt gik. Jeg taler naturligvis her ikke om saadanne Omslag, der gaar ud paa en fuldstændig Systemforandring, som f. Eks. naar en socialdemokratisk Regering kom til Roret, men jeg kan ikke se, at det kunde være noget Brud paa den parlamentariske Aand, om Ministre for saadanne Ministerier af almindelige eller af øjeblikkelige Grunde blev siddende, uanset at en ny Regering traadte til. Det samme gælder f. Eks. Udenrigsministeriet, hvor jeg synes, det er i høj Grad nødvendigt, at den samme Minister bliver siddende i længere Tid. Det, at Ministrene ikke kan komme tilstrækkelig dybt ind i Administrationens mange Krinkelkroge, ikke kan erhverve sig den nødvendige Fagkundskab, som en Chef skal have, paa Grund af de hyppige Ministerskifter, er under alle Omstændigheder en Skyggeside ved Parlamentarismen, og denne Skyggeside kommer paa ingen Maade mindst frem i et lille Land som vort, og det af den Grund, at i saadanne smaa Lande savner i Grunden det parlamentariske System sin egentlige Forudsætning eller, hvis man ikke vil gaa saa vidt, en af sine Grundstøtter. I de store Lande er Interesserne nemlig formede i store, klare og let overskuelige Former, der paatvinger sig alle, medens de i de smaa Lande er splittede og spaltede i mange Dele, hvoraf

den ene staar imod den anden, hvad der bevirker, at de parlamentariske Flertal jævnlig er saa svage, at blot et Tilfælde, blot et Lune eller noget, som i og for sig ikke har noget med Politik at gøre, fører til et Ministerskifte.

Denne Svaghed viser sig, hvad Praksis synes at bekræfte, ogsaa i en underlig Tilbøjelighed hos de forskellige Ministre til ligesom stadig at slaa ned paa de samme Mænd til at beklæde de fremragende Stillinger. Fordi en Mand har udvist Dygtighed i een Stilling, er det jo virkelig ikke sagt, at han ogsaa vil udvise Dygtighed eller passer i en anden Stilling. Tværtimod, det modsatte maa snarest formodes at være Tilfældet, thi et Menneske passer nu en Gang ikke til alt muligt. Der er foregaaet netop i disse Dage en Embedsforflyttelse, som jeg beklager i høj Grad, fordi den vedkommende Embedsmand i sjælden fortrinlig Grad har udfyldt sin Post, en meget vigtig Post, som han nu er taget væk fra, ligesom hans Forgænger udfyldte den fortrinligt, inden han kom ind paa en anden Post, en Forflyttelse, af hvilken sikkert hverken Staten eller han har haft nogen synderlig Glæde. Ja, jeg kan godt nævne de to Mænd, thi det er saa almen ansete Mænd, og jeg selv har saa megen Respekt for deres Dygtighed og Tillid til dem, som nogen kan have. Jeg tænker paa den nuværende Nationalbankdirektør Rubin. Denne Mands Navn vil utvivlsomt i Fagkredse blive bevaret for Efterverdenen, men paa Grund af det, han har været for Statistisk Bureau, fordi han dér har foretaget en Reorganisation af den allerstørste Betydning, hvorved han fuldt og helt kunde lade sine store Evner og sin store Arbejdskraft virke. En skønne Dag sætter man ham saa op som Generaldirektør for Skattevæsenet. Jeg kan kun sige, at jeg tror, at hverken den tidligere Generaldirektør for Skattevæsenet selv eller andre har haft nogen Fornøjelse af den Forflyttelse. Det er dog det bærende for en Mand helt ud at kunne udfylde den Plads, han staar paa. Naar en Mand gør det, hvorfor stiller man ham saa hen paa en anden Plads, om hvilken man i bedste Fald maa sige, at man ved ikke, om han ogsaa vil gøre Fyldest i den? Og nu, da den tidligere Generaldirektør for Skattevæsenet gaar over i en anden Stilling, saa flytter man Departementschefen for Statistisk Bureau op i hans Stilling. Jeg synes ikke, dette er vel betænkt, naar man erindrer, at Statistisk Bureau, der for moderne